

มติชนรายวัน
พ.ศ. 28 เม.ย. 54

คลอดเป็นทารกหญิงแท้จริงแสนลำบาก

วราภรณ์ สามโกเศศ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

กว่าที่ทารกเพศหญิงในครรภ์จะมีโอกาสได้ออกมาดูโลกนั้นแสนยากลำบากในบางสังคมที่นิยมการมีลูกผู้ชาย และบางครอบครัวที่มีใจคอโหดร้าย โดยมีเทคโนโลยีอุลตราซาวด์เป็นอุปกรณ์สนับสนุน

คำว่า gendercide ในภาษาอังกฤษนั้นหมายถึงการฆาตกรรมเพศใดเพศหนึ่งอย่างเป็นกอบเป็นกำ ถ้าเลือกฆ่าเพศหญิงก็เรียกว่า femicide ถ้าชายก็เรียกว่า androicide และถ้าฆ่าเด็กก็เรียกว่า infanticide

เป็นที่ทราบกันดีว่าสังคมจีน อินเดีย เกาหลี ไต้หวัน สิงคโปร์ หรือแม้แต่สังคมคอมมิวนิสต์เก่าในฝั่งตะวันตกของบอลข่านและคอเคซัส หรือแม้แต่คนอเมริกันเชื้อสายจีน หรือญี่ปุ่นก็ชื่นชมการมีลูกชายกว่าลูกผู้หญิง

เหตุผลของการฝังใจในการมีลูกผู้ชายน่าจะมาจากเหตุผลทางธรรมชาติที่ผู้ชายแข็งแรงกว่า ดุดันและเด็ดเดี่ยว นอกจากนี้การมีลูกผู้ชายทำให้มีแรงงานที่จะช่วยครอบครัวทำการเกษตรได้มากกว่าการมีลูกผู้หญิง

เข้าใจว่าเหตุผลทางเศรษฐกิจศาสตร์เช่นนี้ได้ปูพื้นในบางสังคมไปสู่การนิยมมีลูกชายต่อเนื่องมาเป็นเวลานานนับพันปี จนกลายเป็นประเพณีที่ฝังรากลึก และนำไปสู่ความเลวทรามในการฆ่าทารกเพศหญิงในครรภ์

สมัยก่อนเราเคยได้ยินการที่พ่อแม่ฆ่าลูกที่เกิดใหม่หากเป็นหญิงในจีนและอินเดีย ด้วยการเอาถุงทรายเล็กๆ ใส่ปากและบีบปากให้หายใจไม่ออก หรือไม่ก็บีบจมูก ปัจจุบันมีหลักฐานว่ายังมีการฆ่าทารกหญิงในครรภ์ และฆ่าเด็กหญิงก่อนอายุครบ 6 ขวบในอินเดีย

โดยปกติธรรมชาติจะให้เด็กผู้ชายเกิดในสัดส่วนที่มากกว่าเด็กผู้หญิงเล็กน้อย เนื่องจากทารกชายไม่แข็งแรงเท่าทารกหญิงและมักตายด้วยโรคในวัยทารกมากกว่าเด็กหญิง

อย่างไรก็ดีตัวเลขสัดส่วนทารกชายและหญิง ในอินเดียทางเหนือและจีน มีสัดส่วนเด็กชายมากกว่าอย่างผิดสังเกต ในจีนมีสัดส่วนเด็กชาย 108 คนต่อเด็กหญิง 100 คน (108:100) สำหรับช่วงคนที่เกิดในปลายทศวรรษ 1980 แต่สำหรับช่วงคนที่เกิดใน ต้นทศวรรษ 2000 สัดส่วนดังกล่าวได้กลายเป็น 124:100 ในบางมณฑลของจีนตัวเลขสัดส่วน บิดเบือนถึงขนาด 130:100

ในไต้หวัน สิงคโปร์ และประเทศในแถบบอลข่านและคอเคซัสล้วนมี สัดส่วนที่บิดเบือนเช่นเดียวกัน ตัวเลขของอินเดียในปี 2011 แสดงให้เห็นว่าความบิดเบือนของ สัดส่วนเพศได้เพิ่มมากขึ้นอย่างผิดสังเกต สำหรับเด็กแรกเกิดถึง 6 ขวบจะมีเด็กหญิง 952 คน ต่อเด็กชาย 1,000 คน ในปี 1981 ตัวเลขดังกล่าวคือหญิง 945 ต่อชาย 1,000 คน ในปี 1991 เป็นหญิง 927 ในปี 2001 เป็นหญิง 914 คน

มีการคำนวณว่าหากสัดส่วนของทารกชายและหญิงเป็นไปธรรมชาติโดยไม่มีการ บิดเบือนแล้วจะมีเด็กหญิงเกิดเป็นจำนวนมากกว่าที่เป็นอยู่ปีละ 600,000 คน คำถามก็คือ สัดส่วนทารกถูกบิดเบือนอย่างไรจนทำให้มีทารกหญิงหายไปปีละ 600,000 คน

คำตอบก็คือเครื่องมืออุตสาหกรรมที่พ่อแม่มีเงินเพียง 600 รูปี ก็สามารถรู้เพศของ ทารกในครรภ์ได้ หลายครอบครัวก็ตัดสินใจทำแท้งด้วยเหตุผลหลายประการดังต่อไปนี้ (1) ต้องการมีครอบครัวเล็กลง มีลูกเพียง 1-2 คน (มิได้มี 7-8 คนดังเช่นยุคพ่อแม่ซึ่งทำให้มี โอกาสได้ลูกชาย) ดังนั้นจึงต้องเลือกเพศที่ต้องการ (2) การมีลูกสาวในอินเดียทำให้ต้องเสีย สิ้นสอดเพื่อหาสามีให้ลูกสาว หากยากจนไม่มีเงินสินสอดก็จะเสียหน้า (3) ความ ผังใจในการมีลูกชายไว้สืบสกุล

การมีเทคโนโลยีที่ทำให้รู้เพศทารกล่วงหน้า ความประสงค์มีครอบครัวเล็ก และการขึ้นชมการมีบุตรชาย ทำให้สังคมในหลายประเทศดังกล่าวช่วยทำให้สัดส่วนทารกหญิง ชายบิดเบือน ดังนั้น gendercide จึงยังคงมีอยู่ในแทบทุกทวีป ในทุกฐานะรายได้ ในทุกระดับการศึกษา ในทุกศาสนา ไม่ว่าจะเป็นฮินดู มุสลิม คริสเตียน พุทธ ฯลฯ

ทารกหญิงในครรภ์ในสังคมเหล่านี้ในบางครอบครัวจึงเป็นสิ่งน่าสมเพช ถูกฆ่า นับล้านคนในแต่ละปีด้วยเหตุผลสำคัญอันหนึ่งก็คือความมีดมัวในปัญญา ขึ้นชมมาก มีลูกชายจนลูกผู้หญิงถูกละเลย มองเห็นเป็นสิ่งแปลกปลอมที่แทรกเข้ามาในครอบครัว

อย่างไรก็ตามบางสังคมที่ค่านิยมเช่นนี้เปลี่ยนแปลง เกาหลีใต้ในทศวรรษ 1990 มีสัดส่วนของเพศทารกบิดเบือนเช่นเดียวกับจีนในปัจจุบัน แต่ภายในเวลา 20 ปีสัดส่วน

ดังกล่าวกำลังกลับสู่ภาวะปกติเนื่องจากวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลง รายได้ต่อหัวประชากรสูงขึ้น มาก การที่ผู้หญิงได้รับการศึกษา การมีกฎเกณฑ์เกี่ยวกับความเท่าเทียมกันทางเพศ คดีความฟ้องร้องเกี่ยวกับการกีดกันทางเพศ ฯลฯ ทำให้ในปัจจุบันการนิยมมีลูกชายเป็นเรื่องล้าสมัย และไม่ใช่สิ่งจำเป็นอีกต่อไป

นโยบาย one-child หรือมีลูกคนเดียวของรัฐบาลจีน และค่า (ไม่) นิยมในเรื่อง สิทธิมนุษยชนทำให้สัดส่วนเพศทารกยังคงบิดเบือนต่อไป

ผลเสียของการบิดเบือนสัดส่วนก็คือ (1) ชายหาหญิงมาเป็นภรรยาได้ยากขึ้น และชายที่ไม่มีคู่ในสังคมเหล่านี้ไม่เป็นที่น่าเชื่อถืออีก (2) ชายหนุ่มที่ขาดคู่ในประเทศใดก็ตาม มักเป็นสาเหตุของการก่ออาชญากรรม ก่อความรุนแรงทางเพศ (คนจีนเรียกผู้ชายเช่นนี้ว่า “กิ่งไม้ที่ไม่มีใบ”) จับหรือเรียกค่าไถ่หญิง ฯลฯ สร้างปัญหาในสังคม (3) โครงสร้าง ประชากรขาดความสมดุลซึ่งจะเป็นผลต่อเนื่องอีกหลายชั่วคน

สำหรับประเทศไทยทิศทางการเปลี่ยนแปลงของจำนวนประชากรหญิงและชายไปในทางตรงกันข้าม ปัจจุบันในประชากร 65 ล้านคน มีจำนวนหญิงมากกว่าชาย 800,000 คน และอาจเพิ่มมาเป็น 1 ล้านคนในเวลาไม่เกิน 10 ปี ภายใต้โครงสร้างประชากรปัจจุบัน

ทารกเพศหญิงในครรภ์ในบ้านเราโชคดีกว่าเพื่อนทารกในสังคมจีนชมลูกชาย เรียกได้ว่าใหญ่ตั้งแต่อยู่ในท้อง และเมื่อคลอดออกมาแล้วถ้าไม่แน่จริงไม่มีจำนวนมากกว่า อย่างนี้หรือ (นี่คือคำอธิบายว่าเหตุใดชายปัจจุบันจึงเล่นตัวหนัก) ถึงแม้เมื่อตอนเกิดมาชายมี สัดส่วนมากกว่าก็ตาม แต่พ่อก็ตายกันเรียบเพราะโรคโณโนนทยานกว่า

ถ้าอยู่ไม่รอดและไม่คลอดออกมาอย่างงามสง่า เขาจะเรียกกันว่าหญิงไทย ใจกล้าอะ
